

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 74.857 van 30 juni 1998

A. 59.289/VI-14.079

In zake : **het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van de Stad Hoei,**

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Alexis HOUSIAUX, advocaat,
rue du Marais 1
4500 Hoei,

tegen :

KUJTIM Lushay
avenue Albert Ier
4500 Hoei.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 5 augustus 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van de Stad Hoei de nietigverklaring vordert van beslissing nr. 4969 d.d. 19 mei 1994 van de Franstalige Beroepskamer van de Provincie Luik, waarvan bij brief van 27 juni 1994 kennis is gegeven, voor zover daarin wordt gesteld dat het beroep van Lushay KUJTIM ontvankelijk en ten dele gegrond is en het verzoekende centrum daarin wordt veroordeeld hem een niet-terugvorderbaar bedrag van 16.000 frank toe te kennen dat overeenstemt met de huurwaarborg;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag van mevrouw GUFFENS,
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 2 juni 1998,
waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag
ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
de partijen en gezien de laatste memorie van de
verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 25 mei 1998,
waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij
wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting
van 24 juni 1998;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE,
staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BERNARD, loco
Mr. HOUSIAUX, advocaat, die voor de verzoekende partij
verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van
mevrouw GUFFENS, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig
zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Lushay KUJTIM, een kandidaat-politiek
vluchteling van Joegoslavische oorsprong, heeft van
5 december 1990 tot 30 maart 1992 sociale bijstand
genoten ten belope van het bestaansminimum voor een

alleenstaande. Hij is op 13 juni 1992 gehuwd. De gehuwden hebben twee bijstandsuitkeringen voor samenwonenden gekregen, de ene bij wijze van sociale bijstand, de andere bij wijze van bestaansminimum.

2. Lushay KUJTIM heeft verklaard dat hij in 1991 genoodzaakt was te verhuizen omdat zijn huurcontract ten einde liep en omdat zijn huisbaas hem gewaarschuwd had dat de huurprijs van 5.000 op 9.000 frank zou worden gebracht als hij dat goed zou willen blijven huren. Hij heeft een nieuwe woning gevonden waarvan de huurprijs 8.000 frank per maand bedroeg. Om daarin zijn intrek te kunnen nemen, heeft hij een huurwaarborg van 16.000 frank en een maand huur, of in totaal 24.000 frank, moeten storten, en de laatste huur van zijn vorige woning, namelijk 5.000 frank, moeten betalen. Hij betoogt dat het hem met zijn 18.352 frank aan sociale bijstand onmogelijk was dat bedrag van 29.000 frank te betalen. Hij heeft dan ook een extra bijstand van 21.000 frank gevraagd.

5. Op 3 december 1991 heeft het verzoekende centrum die bijstand geweigerd en daarbij aangevoerd dat het als regel aanneemt zich niet te mengen in het domein van de huurwaarborgen omdat het over geen enkele garantie van terugbetaling beschikt ingeval de huurder zijn huur niet betaalt of de woning die hij betreft, laat verloederen. Voorts heeft het centrum betoogd dat het gevraagde bedrag te hoog was. Bovendien heeft het centrum gesteld dat Lushay KUJTIM al over een woning beschikte waarvan de huur 5.000 frank per maand bedroeg en dat hij door te verhuizen naar een duurdere woning zichzelf vrijwillig in een staat van behoefte heeft gebracht.

6. Op 16 december 1991 heeft Lushay KUJTIM bij de Franstalige Beroepskamer van de Provincie Luik

beroep ingesteld tegen de voormelde beslissing van 3 december 1991.

7. De Beroepskamer heeft zich op 19 mei 1994 uitgesproken. Zij heeft er op gewezen dat de voormalige woning van Lushay KUJTIM in het sociaal verslag als zeer klein en als van slechte kwaliteit was bestempeld en dat de omstandigheid dat hij probeerde zijn situatie te verbeteren niet tegen hem kon worden ingebracht. Zij heeft geoordeeld dat het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Hoei voor de weigering om bijstand te verlenen geen voldoende redenen opgaf wanneer het gewag maakte van het gevaar dat het de waarborg niet zou terugkrijgen, omdat het Centrum het bedrag dat bestemd was om de waarborg te betalen, kon toekennen en dat bedrag dan kon verhalen op de gewone sociale bijstand. Bijgevolg heeft zij het beroep ten dele gegrond verklaard en heeft zij gesteld dat het O.C.M.W. aan Lushay KUJTIM een niet-terugvorderbaar bedrag van 16.000 frank, gelijk aan de huurwaarborg, diende toe te kennen.

Deze beslissing is de bestreden handeling.

Overwegende dat het verzoekende centrum een middel aanvoert, ontleend aan de tegenstrijdigheid tussen de motieven en het dictum van de bestreden beslissing; dat het aanvoert dat de Beroepskamer, na verklaard te hebben "dat het O.C.M.W. het bedrag kan toekennen dat bestemd is om de waarborg te betalen, en dat bedrag dan geleidelijk aan kan verhalen op de gewone sociale bijstand", het Centrum verplicht heeft een niet-terugvorderbare huurwaarborg van 16.000 frank voor te schieten;

Overwegende dat de motieven en het dictum van de bestreden beslissing inderdaad de door het

verzoekende centrum gelaakte tegenstrijdigheid vertonen;
dat het middel gegrond is; dat het onderzoek van de
overige middelen niet tot een ruimere nietigverklaring
zou kunnen leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beslissing d.d. 19 mei 1994 van de
Franstalige Beroepskamer van de Provincie Luik in zake
Lushay KUJTIM wordt vernietigd.

Artikel 2.

De zaak wordt verwezen naar de anders
samengestelde Franstalige Beroepskamer van de Provincie
Luik.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden overgeschreven in de
registers van de Franstalige Beroepskamer van de
Provincie Luik en melding ervan zal worden gemaakt op de
kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 4.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten
laste van het Waals Gewest.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de VIe kamer, op dertig juni 1900
achtennegtig door :

de HH. CLOSSET, kamervoorzitter,
HANSE, staatsraad,
LEWALLE, staatsraad,
HARMEL, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.